

Arrest

nr. 293 572 van 1 september 2023
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KAÇAR
Cipresdreef 6
9030 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 31 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2023 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen advocaat M. KAÇAR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. LABEEUW, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 7 maart 2020 in België aan en is in het bezit van een visum kort verblijf. Haar verblijf wordt toegelaten tot 4 juni 2020. Op 24 juni 2020 staat de dienst vreemdelingenzaken een verlenging van het verblijf toe tot 15 juli 2020. Op 22 juni 2020 keert verzoekende partij terug naar Turkije.

1.2. Op 29 april 2022 komt verzoekende partij opnieuw aan in België, in bezit van een visum kort verblijf. Haar verblijf wordt toegelaten tot 28 juli 2022.

1.3. Op 26 juli 2022 wordt een verlenging gevraagd van het toegelaten verblijf.

1.4. Op 10 augustus 2022 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

1.5. Op 31 augustus 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag tot verblijf in. Deze aanvraag wordt op dezelfde dag niet in overweging genomen.

1.6. Op 4 oktober 2022 dient de verzoekende partij andermaal een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in, als ascendent van haar Nederlandse schoondochter.

1.7. Op 31 maart 2023 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 4/10/2022 werd ingediend door:

Naam: S. (..)

Voornamen: H. B. (..)

Nationaliteit: Turkije

Geboortedatum: (x.x.1954)

Geboorteplaats: Saray

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxx

Verblijvende te (..)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene doet een aanvraag gezinshereniging in functie van haar zoondochter G., F. (..) (RR xxxxxxxx) van Nederlandse nationaliteit in toepassing van artikel 40 bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15/12/80. Artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 'de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn (...)'

Om als ten laste beschouwd te kunnen worden dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine tot aan de aanvraag gezinshereniging.

Als bewijzen van ten laste zijn worden volgende documenten voorgelegd:

- *Attest dd. 16.12.2022, Directoraat van het kadaster, dat vermeldt dat betrokkene geen eigendom heeft. Dit attest noteert te zijn opgesteld op verzoek van de betrokkene.*
- *Andere attesten, niet te openen omwille van cyberaanval Antwerpen: Bewijs van landbouw en bosbouw geen registratie: Inkomsten schoonmoeder in Tukse Lira*
- *Verwantschapsdocumenten*
- *Bestaansmiddelen van de referentiepersoon*
- *Attesten dd 08.09.2022 van het OCMW Antwerpen betreffende geen steun referentiepersoon, dd 04.10.2022 op naam van betrokkene*
- *Verklaring van de schoondochter, waarin zij de situatie uitlegt. Referentiepersoon verklaart dat de schoonmoeder een bescheiden inkomen heeft in Turkije, mede geniet van het pensioen van de overleden echtgenoot, en dat zij haar schoonmoeder regelmatig geld stuurt.*
- *Attest gezinssamenstelling Antwerpen dd. 8/06/2022*
- *Stukken voorgelegd in het Turks, zonder vertaling naar één van de drie landstalen: niet in overweging te nemen bewijsmateriaal daar deze niet geïnterpreteerd kunnen worden.*
- *Vaccinatie attest betrokkene*
- *Overmakingen van geld:*
 - *Screenshots van gsm betaling van Western Union aan betrokkene dd 13/12/2021 van 101,90 euro, dd 4/01/2022 van 213,90 euro, dd 30/11/2021 van 1003,90: er ontbreekt een afzender, niet in overweging te nemen bewijsmateriaal*
 - *Schenking via Ria van 240 euro aan de betrokkene, zonder datum*
 - *Ria geldtransfer van de referentiepersoon naar de betrokkene, dd. 08.10.2021 tbv. 142 euro*
 - *Ria geldtransfer van de zoon van de betrokkene naar de betrokkene, dd. 20.10.2021 tbv. 240 euro*
 - *Ria geldtransfer van de referentiepersoon naar de betrokkene, dd. 14.10.2021 tbv. 1500 euro*
- *Voorschrift arts dd 8/11/2022*

Gezien betrokkene niet afdoende aantoonde dat zij onvermogen was in het land van herkomst of origine, voor haar komst naar België, en er niet afdoende aangetoond werd dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet dat er reeds van in het land van herkomst of origine een afhankelijkheidsrelatie bestaat tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Wat betreft het onvermogen, legt de betrokkene een bewijs voor niet over onroerende goederen te beschikken dd. 16.12.2022 en bewijs geen landbouw en bosbouw registratie te hebben. Vooreerst dateert dit attest van na het vertrek van de betrokkene uit Turkije. Niets sluit uit dat de betrokkene haar eigendommen reeds van de hand deed. Bovendien geven deze attesten geen volledig beeld aangaande het vermogen van de betrokkene, daar niets werd voorgelegd betreffende het pensioen van de betrokkene. In dezen dient opgemerkt te worden dat de referentiepersoon in haar verklaring wel degelijk gewag maakt van een pensioen, dat weliswaar klein zou zijn, echter een verklaring op eer volstaat niet zonder objectieve stukken ter verificatie. Niettegenstaande dat de documenten niet konden geconsulteerd worden door onze dienst, wijst de titel die de referentiepersoon aan de documenten in het e-loket uploadde dd 29.12.2022 'inkomsten schoonmoeder in Turkse lira' erop, dat de betrokkene over vermogensbronnen beschikte die niet werden voorgelegd. Het vermogen van de betrokkene werd aldus onvoldoende aangetoond.

Aangezien het onvermogen van de betrokkene onvoldoende is aangetoond, kunnen de stukken met geldtransacties het financieel en materieel ten laste zijn van de referentiepersoon niet aantonen. Immers, zonder een zicht op het vermogen van de betrokkene, kan niet geïnterpreteerd worden of de financiële steun aanvullend dan wel fundamenteel was om in het levensonderhoud van de betrokkene te voorzien (arrest RvV nr. 248 082 dd. 25/01/2021, p. 9). De documenten voorgelegd in het Turks die vermoedelijk dienden om het financieel ten laste zijn aan te tonen, werden niet in overweging genomen, daar een vertaling naar één van de drie landstalen ontbreekt. Zelfs zonder een volledig beeld op het vermogen van de betrokkene, toont een analyse van de in overweging te nemen overschrijvingen dat deze niet met regelmaat en niet voldoende ver tot voor het vertrek van de betrokkene gebeurden, om te kunnen besluiten tot het ten laste zijn voor haar levensonderhoud van de referentiepersoon.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene sedert 4.10.2022 op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is. Echter, louter het gegeven dat betrokkene op hetzelfde adres gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015).

Wat betreft het medische stuk ter staving van de fysieke afhankelijkheid van betrokkene van de referentiepersoon en de verklaring op eer van de schoondochter. Het reële karakter van de diagnose van betrokkene en de noodzaak aan een geschikte medische behandeling niet ter discussie. Echter, deze medische afhankelijkheid is geen criterium voor het "ten laste zijn van" in de geest van artikel 40bis, §2, 4° van de wet van 15.12.1980. Het gaat om een financiële en / of materiële afhankelijkheid. Er worden enkel attesten betreffende de diagnose en behandeling van de betrokkene voorgelegd, en geen bewijzen dat de referentiepersoon enige medische kosten voor haar rekening neemt.

Kortom, uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt allerm minst dat betrokkene voorafgaand aan de onderhavige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst of origine financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon.

Geen van de andere voorgelegde documenten, inzake de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, doen afbreuk aan de hiervoor gedane vaststellingen.

Gezien er geen afhankelijkheidsrelatie is aangetoond van in het land van herkomst of origine tot op heden, wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Er is immers niet voldaan aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40bis, §2, 4° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In drie middelen betoogt de verzoekende partij als volgt:

"1. Eerste en tweede middel: Schending van art. 40bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15.12.1980 én materiële motiveringsplicht

A. CYBEBRAANVAL ANTWERPEN 5-6 DECEMBER 2022 – NEMO AUDITUR PROPRIAM TURPITUDINEM ALLEGANS

Verweerster bepaalt in haar bestreden beslissing onder het tweede rond puntje volgende

• Andere attesten, niet te openen omwille van cyberaanval Antwerpen: Bewijs van landbouw en bosbouw geen registratie: Inkomsten schoonmoeder in Tukse Lira

Onder het achtste rond puntje:

• Stukken voorgelegd in het Turks, zonder vertaling naar één van de drie landstalen: niet in overweging te nemen bewijsmateriaal daar deze niet geïnterpreteerd kunnen worden.

Hieruit wordt vastgesteld dat verweerster haar eigen gebrek, cyberaanval op haar informaticasysteem, inroept om de aanvraag te weigeren.

Het nationaal nieuwskanaal VRT berichtte de cyberaanval als volgt (stuk nr.27):

"De stad Antwerpen verwacht nog zeker de hele week hinder van de cyberaanval op het computernetwerk vorige nacht. Sommige toepassingen zullen mogelijk zelfs tot het einde van de maand uit roulatie zijn. Het is nog niet duidelijk wie achter de aanval zit. Het Antwerps parket heeft een onderzoek geopend. Radio 2, An Verstuyft, Jasper Snoeys Update di 06 dec 2022"

Het is niet de verantwoordelijkheid van de verzoekster dat niet alle elektronisch ingediende documenten niet te openen zijn, of documenten door elkaar zijn geraakt wegens cyberaanval op het computernetwerk van de stadsdiensten van Antwerpen op 5 en 6 december 2022. Verzoekster heeft geen enkel Turkstalig document ingediend dat niet vertaald zou zijn.

Verweerster had na de cyberaanval verzoekster kunnen uitnodigen om de stukken fysiek neer te leggen, helaas is dit niet gevraagd aan verzoekster.

De schoondochter heeft geregeld telefonisch contact genomen met de dienst migratie van de gemeente, men zei dat alle stukken correct ingediend zijn en er gewacht dient te worden op een beslissing.

Het is bovendien opmerkelijk dat verweerster, Stad Antwerpen, in haar eerste bijlage 20, weigering van de aanvraag tot gezinshereniging met een EU-burger dd. 16.02.2023, vermeldt dat verzoekster NIET alle stukken zou hebben ingediend. Na voorlegging van de bewijsstukken van indiening trekt de dienst migratie van de stad Antwerpen haar eigen beslissing BIJLAGE 20 terug in op 8 maart 2023 met duidelijke motivatie dat alle stukken wel degelijk zijn overgemaakt door verzoekster en geeft een afspraak aan verzoekster om op 5 april 2023 haar verblijfsaanvraag te vervullen. (zie stuk nr. 26)

Bijgevolg kan worden vermoed dat de bestreden beslissing mogelijks gebaseerd is op de eerdere zogenaamde 'onvolledige dossier' wegens cyberaanval, dat aan de basis van de eerste bijlage 20 van 16.02.2023.

Bijgevolg kan gesteld worden dat verweerster haar eigen fout niet kan doen afwimpelen op verzoekster om haar recht op gezinshereniging te weigeren.

De fout van de Stad is toerekenbaar aan DVZ want de Stad is de aangestelde van DVZ FOD nationaal. NEMO AUDITUR PROPRIAM TURPITUDINEM ALLEGANS is een belangrijke regel waarbij niemand gehoor kan vinden bij de rechter wanneer hij zich beroept op zijn eigen schandelijk gedrag.

Het is dan ook vermoedelijk dat verweerster snel snel drie dagen voor het verstrijken van de wettelijke termijn van zes maanden een negatieve beslissing heeft genomen, wat niet aanvaardbaar is.

B. BESCHOUWING VAN TEN LASTE ZIJN – AFHANKELIJKHEIDSRELATIE IN HET LAND VAN HERKOMT

Ten onrechte besluit verweerster dat er geen financiële afhankelijkheidsrelatie is bewezen tussen verzoekster en de referentiepersoon, met name schoondochter EU-onderdaan.

Om haar onvermogen te bewijzen legt verzoekster volgende documenten en bewijzen voor:

1. Attest van geen eigendom in Turkije

2. Beschikken over een overlevingspensioen in hoofde van haar overleden man in Turkije

3. Periodieke overschrijvingen van gelden door haar schoondochter en zoon naar Turkije van maart 2021 tot januari 2022.

a. Attest van geen onroerende goederen in Turkije te bezitten – schending van materiële motiveringsplicht Verzoekster heeft op 4 oktober 2022 kennis genomen van de nog binnen te brengen stukken dat bepaald is in BIJLAGE 19TER:

[x] Zij wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 04/01/2023 de volgende documenten over te leggen:

- Bewijs ten laste in het verleden

- Attest onvermogen uit land van herkomst

- Attest niet ten laste OCMW voor aanvrager

- Bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor aanvrager

Verzoekster heeft onmiddellijk de nodige documenten laten opvragen in haar land van herkomst met name Turkije. Dit blijkt niet mogelijk te zijn zonder een volmacht.

Hiervoor diende zij een volmacht te geven aan een familielid in Turkije om deze officiële documenten te bekomen. Deze procedure nam enige tijd in beslag. Waardoor de documenten pas op 16 december 2022 zijn bekomen.

Het feit dat verzoekster deze documenten niet heeft bekomen voor haar komst naar België op 29 april 2022 toont haar te goeder trouw aan, dat zij niet gehandeld heeft met voorbedachte rade om eerst naar België te komen met een kort verblijfsvisum en vervolgens gezinshereniging aan te vragen. Quod non.

Daarom dienden de noodzakelijke documenten te worden opgevraagd na haar komst naar België.

Ten onrechte besluit verweester in haar bestreden beslissing tot een weigering omdat dit document dateert na haar vertrek uit Turkije en hierdoor vermoed verweester ten onrechte dat verzoekster haar eigendommen uit de hand zou gedaan hebben, quod non.

Het document dat voorgelegd wordt is een allesomvattend attest van onroerende eigendommen, dus niet alleen een huis ook heeft verzoekster geen akkers of enig ander onroerend eigendom op haar naam. (stuk nr. 22).

Verzoekster heeft dit document opgevraagd in Turkije en dit voorgelegd om zo veel mogelijk volledig en correcte stukken te kunnen voorleggen.

Bijgevolg is de argumentatie van verweester NIET gebaseerd op FEITEN maar VERMOEDENS die zij afleidt uit de voorgelegde documenten. Dit is een zuivere speculatief motief en schendt de materiële motiveringsplicht.

Dat documenten dateren van na het vertrek uit Turkije is niet relevant. DVZ moet rekening houden met alle documenten in haar bezit tot op de dag van de beslissing. Speculeren en beweren dat verzoekster in Turkije haar goederen verkocht heeft is een zuiver speculatief motief en schendt dus de materiële motiveringsplicht.

Juist in dit kader heeft Uw rechtbank reeds een uitspraak gedaan dat het niet gemakkelijk is zijn onvermogen in het land van herkomst te bewijzen en men moet daarmee soepel omgaan, zie RvV 9.2.2018 nr 203.688 en 7 juni 2021 nr 255682.

Bestreden beslissing schend dus daarom de materiële motiveringsplicht en duidelijk het artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° lid van de wet van 15.12.1980.

b. Beschikken over een overlevingspensioen in hoofde van haar overleden man in Turkije

Hoewel de bewijsstukken van de Turkse Sociale Zekerheidsinstelling én vertaling ervan voorgelegd (stuk nr. 3) zijn met betrekking tot de ontvangen overlevingspensioen door verzoekster besluit verweester ten onrechte dat verweester geen bewijs levert van haar overlevingspensioen.

Het document dat bekomen is van de Turkse Sociale Zekerheidsinstelling van 16.12.2022 (stuk nr. 3) is zeer omvattend en geeft aan vanaf wanneer dat verzoekster recht heeft op een overlevingspensioen in hoofde van haar overleden man. Dus verzoekster heeft recht op overlevingspensioen vanaf 01.08.2020, - haar echtgenoot is overleden in juli 2020 - de maandelijks uitgekeerd bedrag was in december 2022 2.366,06 TL hetgeen overeenkomt met 107,5 EUR.

Daarbuiten ontvangt verzoekster GEEN ENKELE andere pensioenuitkering, dit staat ook geattesteerd in het ingediende document dat eveneens vertaald werd en met apostille gehomologeerd is.

Verweester verwijst in haar bestreden beslissing naar de motiveringsbrief van de referentiepersoon waarin zou gesproken worden van een ontvangen pensioen en niet bewezen werd, quod non.

De schoondochter, referentiepersoon, schrijft volgende in dat motiveringsbrief:

“ ...

Mijn schoonmoeder is vaak naar België en Nederland gekomen met haar man E. S. (..) met een kort visum type C. Ze kwamen en gingen altijd op tijd weer terug naar hun verblijfplaats Yunak

Na dat mijn schoonvader is overleden op 09/07/2020 is mijn schoonmoeder helemaal alleen gebleven. Ze vraagt regelmatig hulp aan ons F. G.-S. (..) en M. M. S. (..). Aangezien ze ook niemand anders heeft. Yunak is een kleine district. Ze moet regelmatig na een grote stad voor ziekenhuis controle bijv.

Mijn schoonmoeder heeft een maandelijks inkomen gedeelte pensioen van mijn schoonvader. Dat is ook niet veel dus wij sturen mijn schoonmoeder ook regelmatig geld.

...”

Uit deze brief is duidelijk af te leiden dat het een overlevingspensioen betreft en geen pensioen op eigen hoofde van verzoekster zelf.

De inhoud van deze brief is niet tegenstrijdig met de voorgelegde stukken.

Verweester heeft bijgevolg duidelijk de voorgelegde documenten en de vertaling ervan NIET ingekeken wegens cyberaanval waardoor ten onrechte beslist heeft om de gezinshereniging te weigeren.

Hierdoor schendt verweester duidelijk het artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° lid van de wet van 15.12.1980.

c. Bewijs van ten laste in het verleden: periodieke overschrijvingen van maart 2021 tot januari 2022

Verzoekster heeft bewijzen van ontvangen financiële steun van haar schoondochter en zoon overgemaakt aan de stadsdiensten. Onder stuk nr. 24 in bijlage zijn deze stukken opgenomen.

Verzoekster is België binnengekomen op 29 april 2022.

De referentiepersoon, haar schoondochter en haar zoon hebben volgende financiële overschrijvingen aan verzoekster voor haar komst naar België verricht (stuk nr. 24):

o 10.03.2021 200,00 EUR - RIA

o 08.10.2021 142,00 EUR - RIA

o 14.10.2021 1.500,00 EUR - RIA

o 20.10.2021 240,00 EUR - RIA

o 30.11.2021 1.003,90 EUR - WU via de bankrekening van F. G. (..)

o 13.12.2021 101,90 EUR - WU via de bankrekening van F. G. (..)

o 04.01.2022 213,90 EUR - WU via de bankrekening van F. G. (..)

Verweerster motiveert haar weigeringsbeslissing ten onrechte dat de betalingen via Western Union niet in aanmerking kunnen worden genomen omdat de betaler niet vermeld staat.

o 30.11.2021 1.003,90 EUR WU via de bankrekening van F. G. (..)

o 13.12.2021 101,90 EUR WU via de bankrekening van F. G. (..)

o 04.01.2022 213,90 EUR WU via de bankrekening van F. G. (..)

Ook deze laatste drie betalingen zijn verricht door de referentiepersoon, schoondochter, F. G. (..) via haar bankrekeningnummer. Hiervan worden de bewijzen neergelegd. (Stuk nr.28.)

Tijdens de zomermaanden is het gezin van de zoon van verzoekster op vakantie bij haar in Turkije en doen de grote inkopen voor een jaar m.b.t. de niet bederfelijke producten en eetwaren zoals hierboven werd vermeld in pagina 2.

Bijgevolg heeft verzoekster voor een periode van ruim een jaar voor haar komst naar België de ontvangen steun kunnen bewijzen.

2. Derde middel: zorgvuldigheidsplicht van de administratieve overheid

Verweerster schendt eveneens het zorgvuldigheidsplicht dat opgelegd is aan de overheden in hun beslissing.

Verweerster verwijst in haar motivatie naar het niet kunnen openen van documenten wegens cyberaanval waardoor ze drie dagen voor het verstrijken van de wettelijke termijn van zes maanden (04.04.2023) de bestreden weigeringsbeslissing heeft genomen.

Verweerster had ten minsten een fysieke neerlegging van de documenten/stukken kunnen vragen aan verzoekster, hetgeen niet is gevraagd."

2.2. Gelet op de onderlinge samenhang worden de middelen samen behandeld.

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 40bis, § 2, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), dat bepaalt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

[...]

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn"

Aangezien artikel 40bis, § 2, 4° van de vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikelen 2, onder d) en 7, lid 1, onder d) van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (Pb.L. 29 juni 2004, afl. 229/35; zie samenvatting en memorie van toelichting bij Wetsontwerp van 11 januari 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer, 2006-2007, doc. nr. 51-2845/1), vermag de Raad wat betreft de interpretatie van het begrip "*ten*

laste” te verwijzen naar de interpretatie die aan dit begrip werd gegeven door het Hof van Justitie in het arrest *Jia* (HvJ C-1/05, *Yunying Jia t. Migrationsverket*, 9 januari 2007, par. 35-36 en 43).

Uit de rechtspraak van het Hof blijkt dat de hoedanigheid van “*ten laste*” komend familielid voortvloeit uit een feitelijke situatie die wordt gekenmerkt door de omstandigheid dat de ascendent materieel wordt gesteund door de Unieburger die gebruik heeft gemaakt van zijn verkeersvrijheid en dit omdat hij/zij niet in de eigen basisbehoeften kan voorzien. In dit arrest stelde het Hof dat om vast te stellen of de familieleden in opgaande lijn van de echtgenoot van een EU-burger te zijnen laste komen, de lidstaat van ontvangst moet beoordelen of zij gezien hun economische en sociale toestand niet in staat zijn om in hun basisbehoeften te voorzien, waarbij de noodzaak van materiële steun in de lidstaat van oorsprong of van herkomst moet bestaan op het moment dat zij verzoeken om hereniging met die EU-burger.

Deze invulling van het begrip “*ten laste*” werd bevestigd in het arrest *Reyes* van het Hof van Justitie (zaak C-423/12, *Flora May Reyes t. Zweden*, 16 januari 2014), waarin overigens verwezen wordt naar het arrest *Jia* en waarin uitdrukkelijk werd gesteld: “*De noodzaak van materiële steun moet in het land van oorsprong of van herkomst van een dergelijke bloedverwant bestaan op het moment dat hij verzoekt zich bij die burger te mogen voegen (zie in die zin arrest Jia, reeds aangehaald, punt 37).*” Hoewel het arrest *Reyes* betrekking heeft op de these van bloedverwanten in de neergaande lijn, moet erop worden gewezen dat er geen redenen te vinden zijn - ook niet in de bewoordingen van de richtlijn zelf - om het begrip “*ten laste*” zoals omschreven anders te gaan beoordelen.

Het standpunt van de verwerende partij, met name dat, om als ‘*ten laste*’ te kunnen worden beschouwd, er reeds een afhankelijkheidssituatie moest bestaan tussen verzoekende partij en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine, wordt door verzoekende partij niet betwist.

De verwerende partij is van oordeel dat verzoekende partij niet afdoende heeft aangetoond dat zij voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Zij heeft niet afdoende aangetoond effectief onvermogen te zijn en evenmin dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, zo luidt het in de bestreden beslissing.

2.6. De verzoekende partij betoogt vooreerst in essentie dat de verwerende partij er zelf op wijst dat zij bepaalde elektronisch overgemaakte stavingstukken niet heeft kunnen openen omwille van een cyberaanval op het informaticasysteem van de stad Antwerpen. Zij betwist dat zij enig Turks document heeft overgemaakt dat niet vertaald zou zijn. Er kan volgens haar ook worden vermoed dat de bestreden beslissing mogelijks gebaseerd is op een onvolledig dossier dat aan de basis lag van een eerdere weigeringsbeslissing die nadien werd ingetrokken. Zij benadrukt dat zij wel degelijk het bewijs inzake haar Turks overlevingspensioen met vertaling heeft voorgelegd. Tevens betwist zij dat het bewijs van de afzender van de western union overschrijvingen niet werd voorgelegd.

2.7. Nazicht van het administratief dossier leert dat zich daarin de bijlage 19ter – aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie – van 4 oktober 2022 bevindt. Bij deze aanvraag zijn – blijkens het aan de Raad overgemaakte administratief dossier – volgende stukken gevoegd:

- kopie paspoort verzoekende partij
- loonfiches referentiepersoon
- huwelijksakte referentiepersoon
- attest OCMW geen financiële hulp referentiepersoon
- attest OCMW geen financiële hulp verzoekende partij
- bewijs ziektekostenverzekering referentiepersoon en diens gezin
- bewijs ziektekostenverzekering verzoekende partij
- vertaald attest van het Turks Directoraat van het Kadaster, Yunak District Gouverneurschap van 16 december 2022 waarin gesteld wordt dat verzoekende partij “*geen eigendomsregister (heeft) binnen de grenzen van ons directoraat en dit document is uitgegeven op verzoek van de betrokken persoon.*”

Tevens bevinden zich in het administratief dossier:

- huwelijksakte verzoekende partij
- geboorteakte zoon verzoekende partij

- arbeidscontract referentiepersoon
- brief referentiepersoon
- overlijdensakte echtgenoot verzoekende partij

Verder blijkt uit een voorbereidend stuk van 30 maart 2023 in het administratief dossier dat verzoekende partij bij haar aanvraag tevens nog volgende stukken heeft overgemaakt:

“overmakingen van geld dd 14/10/2021 van 1500 euro van schoondochter aan betrokkene

Dd 20/10/2021 van S., M.M (...) aan betrokkene van 240 euro

Dd

Screenshots van gsm ? betaling van wester union 13/12/2021 van 101,90 euro, 4/01/2022 van 213,90 euro, 30/11/2021 van 1003,90

Schenking via Ria van 240 euro

Voorschrift arts dd 8/11/2022”

Als bijlage bij haar verzoekschrift heeft verzoekende partij onder meer volgende stukken gevoegd:

- attest overlevingspensioen in Turkije, opgemaakt op 16 december 2022 en vertaald naar het Nederlands. Daaruit blijkt dat verzoekende partij op 24 januari 2023 een netto maandelijks pensioen ontvangt van 2.366,06 Turkse lira.
- geldverzending via Ria op 10/03/2021 van de referentiepersoon aan verzoekende partij van 200 euro met als vermelding *“Familie zakgeld”*.
- geldverzending via Ria op 8/10/2021 van de referentiepersoon aan verzoekende partij van 142 euro met als vermelding *“Familie zakgeld”*.
- geldverzending van de referentiepersoon op 14/10/2021 aan verzoekende partij van 1500 euro
- geldverzending van M.M.S (zoon van verzoekende partij, echtgenoot van de referentiepersoon) op 20/10/2021 aan verzoekende partij van 240 euro met vermelding *“Donatie”*
- overschrijvingen via western union aan verzoekende partij zonder vermelding afzender van 4 januari 2022, 13 december 2021 en 30 november 2021, resp. voor een bedrag van 213,90 euro, 101,90 euro en 1003,90 euro.
- bewijs overschrijvingen via Western Union van Belfius rekening op naam van S.M. (zoon van verzoekende partij, echtgenoot van de referentiepersoon).

Uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken blijkt dat verzoekende partij inderdaad het Turks attest van haar overlevingspensioen met vertaling naar het Nederlands heeft gevoegd aan haar aanvraag. Immers erkent de verwerende partij zelf in de bestreden beslissing dat de door de verzoekende partij in het e-locket geüploadde stukken onder meer melding maken van *“inkomsten schoonmoeder in Turkse lira”*. De verwerende partij oordeelt dan ook met miskenning van deze stukken dat *“niets werd voorgelegd betreffende het pensioen van betrokkene”*. Verder, nu uit het administratief dossier en de bestreden beslissing ontegensprekelijk blijkt dat bewijs van overschrijvingen via Western Union werd overgemaakt en uit de bestreden beslissing verder ook blijkt dat de verwerende partij zelf erkent dat zij bepaalde documenten niet kon openen omwille van een cyberaanval, kan de Raad de verzoekende partij eveneens volgen waar zij betoogt dat zij wel degelijk ook het bewijs van de afzender van de Western Union overschrijvingen heeft voorgelegd, minstens toont de verwerende partij het tegendeel niet aan. De verwerende partij motiveert dan ook met miskenning van dit bewijs dat de overschrijvingen niet in aanmerking kunnen genomen worden wegens ontbreken van de afzender. Bijgevolg kan ook niet blijken dat het motief *“Zelfs zonder een volledig beeld op het vermogen van de betrokkene, toont een analyse van de in overweging te nemen overschrijvingen (en waar de verwerende partij aldus geen rekening houdt met de Western Union overschrijvingen) dat deze niet met regelmaat en niet voldoende ver tot het vertrek van de betrokkene gebeurden, om te kunnen besluiten tot het ten laste zijn voor haar levensonderhoud van de referentiepersoon.”* stand houdt.

Het komt de Raad niet toe zelf een beoordeling te gaan doorvoeren van de door de verzoekende partij in het kader van haar aanvraag overgemaakte relevante stukken.

2.8. Nu uit voorgaande blijkt dat de verwerende partij voormelde relevante stukken onterecht buiten beschouwing heeft gelaten, kan de verzoekende partij gevolgd worden waar zij wijst op een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.9. De verwerende partij heeft nagelaten een nota met opmerkingen in te dienen.

2.10. De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 31 maart 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER